

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Alignment in eastern Neo-Aramaic languages from a typological perspective

Noorlander, P.M.

Citation

Noorlander, P. M. (2018, October 31). *Alignment in eastern Neo-Aramaic languages from a typological perspective*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/66714>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/66714>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/66714> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Noorlander, P.M.

Title: Alignment in eastern Neo-Aramaic languages from a typological perspective

Issue Date: 2018-10-31

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift

*Alignment in Eastern Neo-Aramaic Languages
from a Typological Perspective*

te verdedigen op woensdag 31 oktober 2018

klokke 16:15 uur

aan de Universiteit Leiden

door

Paulus Melle Noorlander

1. Noch de hiërarchische rangschikking van (pro)nomina noch tijd, aspect of modus wijzen op een direct verband tussen deze factoren en een bepaald type van markering van grammaticale functies zoals ergativiteit in het Oost Neo-Aramees.
2. Siewierska's criterium van de positie van persoonssuffixen bij het bepalen van de groepering van grammaticale functies wordt ten onrechte als doorslaggevend beschouwd wanneer de A en P beide voor of achter de werkwoordstam worden gevoegd.

Siewierska, A. 2003. "Person Agreement and the Determination of Alignment", *Transactions of the Philological Society* 101/2: 339–370.

3. Het transitieve preteritum bestaande uit L-E-suffixen in christelijke dialecten zoals Hertevin en de *qam-qaṭal*-constructie in diverse dialecten van het Noordoost Neo-Aramees wordt ten onrechte beschouwd als een tegenmiddel tegen ergativiteit.

Tegen (o.a.): Mengozzi, A. 2005. "Neo-Aramaic and the So-called 'Decay of Ergativity' in Kurdish." In: P. Fronzaroli and P. Marassini (eds.) *Proceedings of the 10th Meeting of Hamito-Semitic (Afroasiatic) Linguistics* (Quaderni di Semitistica 25), 239–256. Florence.

4. Het patroon waarbij de L-suffix in het preteritum zowel de S als de A uitdrukt en de P op andere wijze wordt uitgedrukt wordt ten onrechte onder ergativiteit geschaard.

Tegen: Doron, E. and G. Khan 2012. "The Typology of Morphological Ergativity in Neo-Aramaic", *Lingua* 122: 225–240.

5. De L-suffixen van het tweede en derde persoon meervoud van het ʿTuroyo gaan waarschijnlijk terug op *(-l)xun en respectievelijk *(-l)hen. De geminatie die optreedt bij de derde persoon laat zich verklaren door de assimilatie van de oorspronkelijke /h/ aan de voorafgaande consonant (*nšəq-hen > nšəq-qe).
6. Het gebruik van de term 'passief participium' binnen de Semitistiek veroorzaakt onnodige onduidelijkheid. De term 'resultatief participium' is dan ook niet slechts een terminologische verandering maar schept duidelijkheid in het gebruik om de diverse argumentoriëntaties (agens, patiëns, subject) van dit verbaal adjectief vast te leggen onder een overkoepelend constructietype dat de resulterende toestand van een veronderstelde voorafgaande gebeurtenis uitdrukt.
7. Hoewel agens-georiënteerde nominalisering van het werkwoord op een soortgelijke manier geverbaliseerd zijn, is in Neo-Aramees dialecten een werkelijk actief participium zoals *qāṭil- nooit meer gegrammaticaliseerd.
8. Het Sam'alisch is geen dialect van het Aramees maar deelt mogelijk een geschiedenis met diens voorloper.

Zie Noorlander, P.M. 2012. "Sam'alian in its Northwest Semitic Setting: A Historical-Comparative Approach", *Orientalia* 81: 202–238.

9. Huehnergards benadering van classificatie toont aan dat de golftheorie een onmisbare aanvulling is op het stamboommodel in de historisch-vergelijkende Semitistiek.

Huehnergard, J. 2005. "Features of Central Semitic". In: A. Giamto (ed.), *Biblical and Oriental Studies in Memory of William L. Moran*, 155–203. Rome.

10. De wegen van de computer zijn dikwijls ondoorgrondelijk.